

[Indenrigsministeren]

ikke vil sikre, at notorisk virkningsløse – for dem findes der altså også nogle af – og ulødlige præparater – og de findes også – fjernes fra markedet. Jeg har derfor svært ved at se, hvilken interesse forbrugerne egentlig kan have af en ordning som den, der foreslås her. Den vil i hvert tilfælde ikke bidrage til at skabe større klarhed for forbrugerne, og jeg går ud fra, at det var det, man egentlig ville med ordningen.

Tilsvarende betænkeligheder gør sig gældende med hensyn til en ordning med afprøvning af ikke-autoriserede helbredelsesmetoder. Der er her tale om meget forskelligartede metoder, for nogles vedkommende så vanskelige at beskrive, at vurderingsmetoder ikke er mulige.

Jeg kan altså på denne baggrund ikke medvirke til at etablere et organ eller et forum, hvor ikke-autoriserede helbredere kan samarbejde med videnskabeligt uddannede behandlere om afprøvning af naturpræparater og alternative helbredelsesmetoder.

Jeg vil meget gerne sige, at jeg er enig i, at det er vigtigt, at afprøvnings, i det omfang de rent faktisk alligevel gennemføres, sker i et meget tæt samarbejde mellem de ikke-autoriserede behandlere og personer med en traditionel videnskabelig skoling. Jeg finder det imidlertid rigtigst, at de pågældende selv uden indblanding fra offentlige myndigheder finder frem til, hvordan samarbejdet kan foregå. Så kan der ud af dette samarbejde måske udvikle sig noget, som vi senere kan vende tilbage til en drøftelse af her i salen.

Efter forslaget skal de omhandlede afprøvnings finansieres ved at pålægge såvel den autoriserede som den ikke-autoriserede medicin en reklameafgift. Jeg synes nu nok, at man med det forslag ligesom retter bager for smed. For fremstillerne af de autoriserede lægemidler må jo selv betale for de meget omfattende og bekostelige afprøvnings, der danner grundlag for den dokumentation, kontrolmyndighederne kræver for at godkende sådanne lægemidler. Det kan da ikke være rimeligt, at de autoriserede lægemidler derudover skal bidrage til finansiering af afprøvnings, der måske kunne fremme salget af ikke-autoriserede præparater. Det synes jeg oprigtig talt ikke er rimeligt.

Til sidst vil jeg gerne sige, at der er behov for og der må være plads til både de traditionelle behandlingsformer og mere utraditio-

nelle behandlingsformer, fordi mennesker er optaget af begge dele. For bare 10 år siden var der som nævnt lovgivningsmæssige begrænsninger for utraditionelle behandles muligheder. Jeg mener, at lovgivningen i dag indrømmer både naturmedicinen og de mere utraditionelle behandlingsformer et rimeligt frit spillerum. Der eksisterer et alternativ til de traditionelle behandlingsformer, men det må naturligvis være op til det enkelte menneske, om han eller hun vil gøre brug af dette alternativ. Det alternativ, vi nu har, skal heller ikke have et officielt præg eller være autoriseret, for så tror jeg faktisk, noget af hensigten med at benytte netop disse metoder og midler vil gå tabt.

Jeg forstår altså godt intentionerne i det forslag, der ligger her, men jeg kan ikke gå med til de helt konkrete forslag, man stiller, for så tror jeg faktisk, at man skader sagen mere, end man gavner den.

Erenbjerg (S):

På baggrund af en stigende interesse for at anvende forskellige former for naturmedicin vedtog folkettinget i 1973 at nedsætte et udvalg, der skulle analysere situationen med hensyn til ikke-autoriserede lægemidler og alternative helbredelsesmetoder. Bag denne beslutning lå der ikke blot en erkendelse af en stigende interesse for at bruge eksempelvis naturmedicin, men også en erkendelse af, at visse former for naturmedicin kunne have en gavnlig effekt på et helbredelsesforløb, psykisk eller fysisk. Andre former for naturmedicin har ganske givet ingen effekt, men tjener vel blot det formål at skabe en profitabel boltreplads for mere eller mindre seriøse medicinmænd, der ikke føler nogen skam ved at udnytte folks fortvivlede situation, opstået igennem en måske uheldbredelig sygdom. Disse mennesker har jo reelt intet valg. De er ofte drevet ud i dette på grund af en desperat situation.

Vi fornægter ikke i socialdemokratiet, at der er visse former for naturmedicin, og at der er visse alternative behandlingsformer, der kan have en gavnlig effekt. Vi så eksempelvis gerne et tættere samarbejde mellem læger og fremstillere af naturmedicin, ligesom et tættere samarbejde mellem læger og alternative behandlere i nogle tilfælde kunne være medvirkende til at undgå fejl i en be-